

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke: Vest - Agder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Bævre

Emne: Vann baring

Bygdelag:

Oppskr. av: Hoak Leune

Gard: Leend

(adresse): Linn

G.nr. 23 Br.nr. 4.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Begge deler.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Vann bares enda mind år og Linnpöser, der hon ikke springvass er innlagt. Åket (ogje) er utskåret for halsen og liddels asså for akslerne, så trykkes dei fordeest. Der hon vert brukt kastbög, med einerkrokar for. men det er nu omlöst av jernkette og jernkrokar. De første Linnpöser kom til bygden omkring 1880 og de omlöste trækøllerne eller høvd, men høvd er i bruk av og til endnu.
2. Nei det er ukjent, men om vinteren på fjel drog en vann i store kasser på en slode og da la en gjenn en traqren eller sligt opi for å hindre skvalping
3. Ukjent.
4. Det er ellersom fackemonen er. Helst krosser, men annen og barn hjelpen til, når de kom på tid, også gjener om sådanne kas.
5. Det brukes ennå både på små og større bruk

6. Sæm meinet under 2 km en bruket å kjøre eller dra vaku om vinteren. I siste vinter 1947, var det vanlig, da med alle springene fjøs, så en måtte kjøre og bære vaku, oftest lang, vider.

7. Med hensyn til frohallet med innlegg springvaku, så anta jeg at omtrent halv delen av gården har springvaku. På flere gårder har alle det. På andre halvdel av på mange har karekjeru en eller to, mens de øvrige brukes å bære. Der, hvor det er et logelig "oppkoma" - skalkjelle, er den best beemyttet til innlegg enkelte vis, men noe som det større anlegg fins inte.

12 mai 1947.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

514

V. Agd.
Bakke

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEHUSENE.
BYGDØY

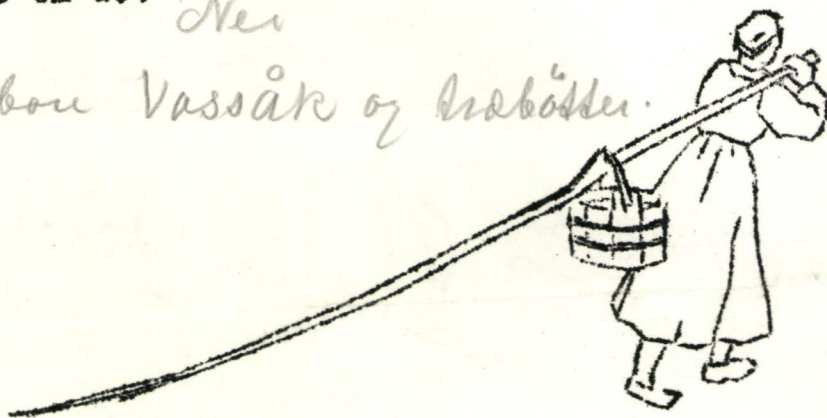
Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Nei

Her bruktes bær Vassårk og korbøtter.

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel?

Nei.

Har ein bruka kumøkk til brensel?

Nei ikkje på andel

vis end brenke "Rölov" og og die bli brukk til å få eld, når det knep om kveikje.

Nor mere herom under no 12. senere

Paul Lemme

1980

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING